

Matei, campion la fotbal

BRIGITTE WENINGER
EVE THARLET

Traducere de Cristina Nan

Într-o zi călduroasă de vară, distracția era în toi pentru iepurașul Matei și prietenul său, Edi. Cei doi alergau prin curte după vechea și haioasa mingă de fotbal a bunicului. Mingea lor era făcută din cârpe și era atât de veche și de ponosită, încât Matei se întreba oare la câte șuturi va mai rezista.

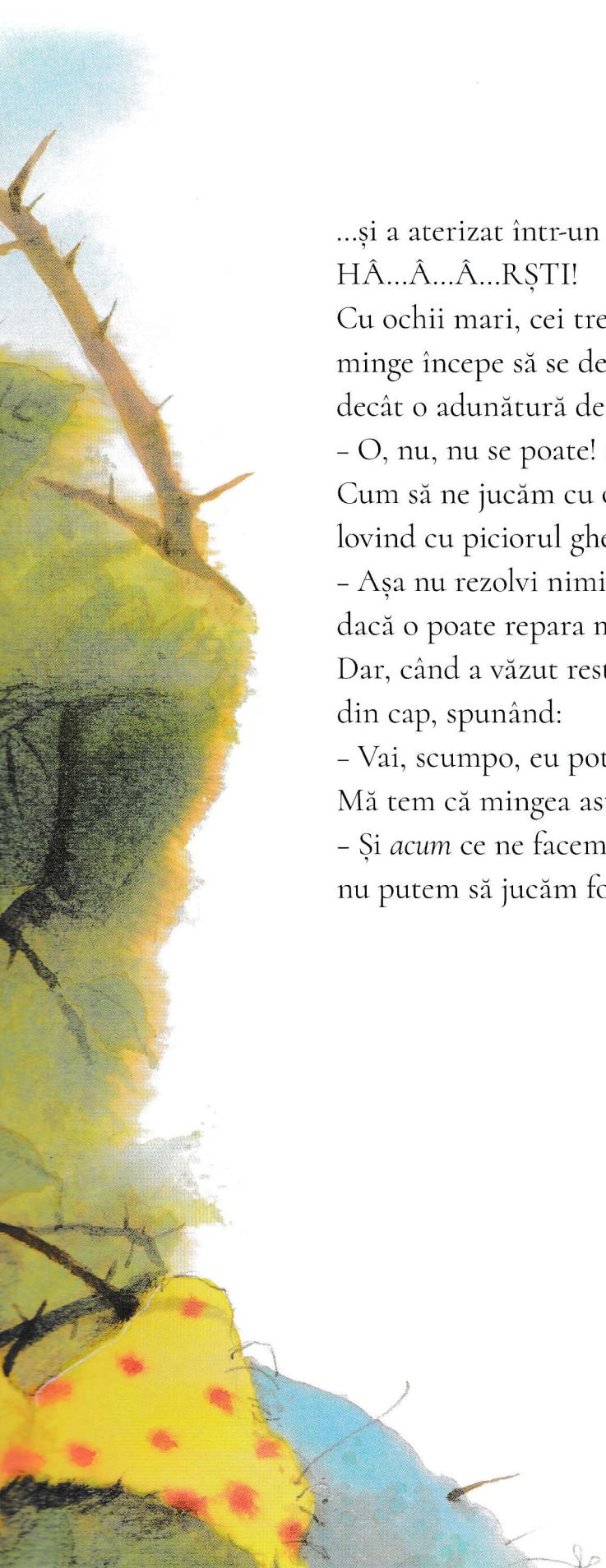
Cu toate astea, încă de când o primiseră nu făceau altceva decât să se joace fotbal sub sărmele pe care erau întinse rufele la uscat. Verișoara lui Edi, Cris, stătea în poartă.

- Uite-o că vine, Cris! a strigat Matei și apoi a șutat cu toată puterea.
Şiiii... BUF! a zburat mingea peste poartă...

...și a aterizat într-un mărăciniș.

HÂ...Â...Â...RȘTI!

Cu ochii mari, cei trei prieteni au privit cum frumoasa lor minge începe să se dezumfle, până n-a mai rămas din ea decât o adunătură de cârpe.

- O, nu, nu se poate! a exclamat Matei. S-a rupt de tot!

Cum să ne jucăm cu o minge plată ca o clătită? a bombănit el, lovind cu piciorul ghemotocul de pânză.

- Așa nu rezolvi nimic, i-a explicat Cris. Hai să vedem dacă o poate repara mama ta.

Dar, când a văzut resturile de pânză sfâșiată, mama a clătinat din cap, spunând:

- Vai, scumpo, eu pot s-o cos, dar nu pot să fac minuni.

Mă tem că mingea asta veche nu vă mai e de niciun folos.

- Si acum ce ne facem? s-a văicărit Matei. Fără minge nu putem să jucăm fotbal.

